

ननु उपाध्यविवक्षया ब्रह्मभावोऽस्मदादीनामप्यस्ति तद्विवक्षायां तु फलशलाटुवत्कृष्णस्यास्माकंच ज्ञानैश्वर्यतारतम्ये पितस्य व्यावृत्तत्वेनास्मदादिवदुभयविधब्रह्मभावो नास्तेवेत्याशंक्याह कृष्णमिति यथापरिमाणतारतम्यस्य विश्रांतिराकाशादौ देशतः कालतश्च परिच्छेदाभावात् दृष्टा तथा ऐश्वर्यतारतम्यस्यापि द्रष्टव्या ननु प्रलये कार्यमात्रनाशस्य वक्तव्यत्वात् कृत्यं कृष्णविग्रहस्य कालापरिच्छेदत्वं युज्येतेति चेन्न तस्याकार्यत्वात् नहि पूर्वोदाहृतस्य हिरण्यम् श्रुत्वा दिवि शिष्टस्य ब्रह्मणः कार्यत्वं वक्तुं शक्यं अंतस्तद्धर्मोपदेशादिति न्यायविरोधात् शास्त्रांत्यन्यायविरोधाच्च तत्र हि नित्यसिद्धेश्वरादर्वाचीनानां ज्ञानध्यानसिद्धानामीश्वराणामैश्वर्यं वियदादिजगत्सृष्टिसंहारादिव्यापारवर्जतेन सह भोगसाम्यमात्रं हेतुश्चात्रोक्तः असन्निहितत्वादिति भौतिकपदार्थसृष्ट्यादिसमकाले हितेषां सृष्टिप्रलयावितिनते भूतोत्पत्तिलयकाले सन्निहिताः अयंतदानीमपि सन्निहितोस्तीति नित्यएव व्यवहारतः सर्गपरंपराया आद्यंतशून्यत्वात्तद्धेतुहेतोरस्यापि तथात्वं दुर्वारं नन्वस्य नित्यत्वे तल्लोकादेरपि नित्यत्वं वाच्यं तथाचाद्वैतक्षतिरिति चेद्भ्रान्तोसि यथात्रैलोक्यनाशे

कृष्णंकमलपत्राक्षं नार्चयिष्यंति ये नराः ॥ जीवन्मृतास्तु ते ज्ञेयानसंभाष्याः कदाचन ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच पूजयित्वा च पूजार्हान् ब्रह्मक्षत्रविशेषवित् ॥ सहदेवो नृणां देवः समापयत कर्म तत् ॥ १० ॥ तस्मिन्नभ्यर्चिते कृष्णे सुनीथः शत्रुकर्षणः ॥ अतिताम्रेक्षणः कोपादुवाच मनुजाधिपान् ॥ ११ ॥ स्थितः सेनापतिर्यो हिमन्यध्वं किंतु सांप्रतं ॥ युधितिष्ठामसन्नत्यसमेतान् दृष्ट्वा पाण्डवान् ॥ १२ ॥ इति सर्वान्समुत्साह्य राज्ञस्तांश्चेदिपुंगवः ॥ यज्ञोपघाताय ततः सोमं त्रयतराजभिः ॥ १३ ॥ तत्राहूता गताः सर्वे सुनीथप्रमुखा गणाः ॥ समदृश्यंत संक्रुद्धा विवर्णवदनास्तथा ॥ १४ ॥ युधिष्ठिराभिषेकं च वासुदेवस्य चार्हणं ॥ न स्याद्यथा तथा कार्यमेवं सर्वे तदाऽब्रुवन् ॥ १५ ॥ निष्कर्षान्निश्चयात् सर्वे राजानः क्रोधमूर्छिताः ॥ अब्रुवंस्तत्र राजानो निर्वेदादात्मनिश्चयात् ॥ १६ ॥ सुहृद्विचार्यमाणानां तेषां हिवपुरावभौ ॥ आमिषादपकृष्टानां सिंहानामिव गर्जतां ॥ १७ ॥

पिब्रह्मलोकाद्यस्तितथा ब्रह्मलोकनाशे पितल्लोकादिकमस्ति यथासत्त्वपिब्रह्मलोकादिषु अस्मदादीनां शुद्धकैवल्यमप्रतिहतं तथा तस्मिन्नपि सति भविष्यतीति कानोहानिः ये तु तल्लोकप्राप्तिरेव कैवल्यमित्याहुस्तदश्रौतमिति व्युत्पादितमन्यत्र केचिदाहु रिमंसांबं केचिद्विष्णुं परेरवि केचिद्गणेशं केचिदंबां मद्विधाः पार्थसारथि तस्माद्युक्तं कमलपत्राक्षस्य पूर्वोक्तरीत्या असंगस्य साक्षाद्ब्रह्मत्वं इतरेषां तूपाधितादात्म्यव्यवहितमिति महान्भेद इति युक्तं कृष्णस्यार्चनीयतमत्वं प्रत्यगृह्य शरेव देहेन्द्रियाद्युपाधिसान्निध्यान्मुकुरमुखवत्कृष्णरूपेण चरमेजन्मनि परागृह्यात्मना भासमानत्वादिति दिक् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सुनीथः शिशुपालः ॥ १४ ॥ १५ ॥ निर्वेदात् अपमानेन देहादौ वैराग्यात् आत्मनिश्चयात्स्वबलवत्त्वनिश्चयात् ॥ १६ ॥ १७ ॥